

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **L. K.**, zastoupeného JUDr. Dušanem Kučerou, advokátem se sídlem Pekařská 12, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2012, čj. KUJI 51196/2012, sp. zn. OOSČ 628/2012 OOSC/186/DT, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2012, čj. 33 A 33/2012 – 9,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za řízení o žalobě ve výši 3000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, rozhodnutím ze dne 28. 5. 2012, čj. DOP/12524/2012/1541/2012-juran, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 7. 2012, čj. KUJI 51196/2012, sp. zn. OOSČ 628/2012 OOSC/186/DT, zamítl pro nepřipustnost odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně. Žalobce neuhradil soudní poplatek za žalobu ve výši 3000 Kč, a to ani současně s podáním žaloby a ani v desetidenní lhůtě určené v usnesení soudu ze dne 23. 8. 2012, čj. 33 A 33/2012 - 6. Krajský soud proto usnesením ze dne 24. 9. 2012, čj. 33 A 33/2012 – 9, řízení o žalobě zastavil.

[4] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s., v níž zpochybnil postup krajského soudu při vyzývání stěžovatele k zaplacení soudního poplatku. Vyjádřil přesvědčení, že poplatková povinnost vzniká podáním žaloby pouze tehdy, je-li soudní poplatek uhrazen vylepením kolkových známek. V ostatních případech platí třídní lhůta od doručení výzvy soudu k zaplacení poplatku. Domníval se, že po nesplnění výzvy ještě nelze rozhodnout o zastavení řízení. Stěžovatel rovněž namítl, že soudní poplatek za žalobu následně zaplatil.

[5] Jelikož stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 30. 11. 2012, čj. 8 As 120/2012 – 9, vyzval, aby tak učinil ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena dne 27. 12. 2012.

[6] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Žalobce ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. Zbývá doplnit, že Nejvyšší správní soud se nemohl zabývat okolnostmi, za kterých krajský soud zastavil řízení a důvody, které stěžovatel uvedl v kasační stížnosti. Brání tomu právě nesplnění poplatkové povinnosti za řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[9] Stěžovatel podal kasační stížnost prostřednictvím krajského soudu. Současně krajskému soudu zaslal usnesení o zastavení řízení ze dne 24. 9. 2012, čj. 33 A 33/2012 - 9, na něž vylepil kolkové známky v hodnotě 3000 Kč. Obě podání byla krajskému soudu doručena dne 12. 10. 2012.

[10] Jelikož stěžovatel neuhradil soudní poplatek za podanou kasační stížnost, nemohl se Nejvyšší správní soud zabývat tím, zda usnesení krajského soudu o zastavení řízení bylo nezákonné a ani tím, zda po zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3000 Kč byly splněny podmínky § 9 odst. 7 věty první zákona o soudních poplatcích, tedy podmínky pro zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, pokud byl poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Za takové situace je třeba vycházet z toho, že nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost (§ 9 odst. 7 věta druhá zákona o soudních poplatcích). Pokud byl po zániku poplatkové povinnosti uhrazen soudní poplatek, jde o přeplatek, který je třeba vrátit v plné výši. Nebyly proto splněny podmínky pro krácení vráceného soudního poplatku (§ 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích), neboť poplatek nebyl uhrazen v době trvání poplatkové povinnosti a řízení bylo zastaveno až po jeho úhradě. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. března 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu